

er Fordeel at blive af med Anlægget, fik noget Mindre. Den ærede foregaaende Taler har bemærket, at det udtryffeligt i Concessionerne er sagt, at der ved Afsløningen ikke vilde blive taget Hensyn til Indtægterne og Udgifterne ved Driften. Dette gjælder ganske vist for de Anlægs Vedkommende, som endnu ikke have bestaaet i 5 Aar, men med Hensyn til de øvrige Anlæg gjælder denne Bestemmelse ikke; med Hensyn til dem berøber det jo paa en ganske fri Overenskomst mellem Regjeringen og vedkommende Concessionshaver, hvorvidt Regjeringen istedetfor at anlægge en ny Linie vil overtage det Materiale, som allerede findes paa den af den private Concessionshaver anlagte Linie. Jeg erkjender naturligtvis, at Staten kan paa een Maade, nemlig ved selv at anlægge en Linie, aldeles berøbe Concessionshaverne enhver Fordeel af det private Anlæg, og at det altsaa i Grunden er en Liberalitet fra Statens Side, naar den yder nogen som helst Godtgjørelse; men paa den anden Side vil jo Staten, hvor Materialet og Redskaberne ere gode, absolut staae sig ved, istedetfor selv at anlægge en Linie, at kjøbe den bestaaende Vedning af den private Concessionshaver. Jeg tør ikke i mindste Maade indlade mig paa at kritisere den foretagne Burdering, jeg har tværtimod den fuldkomne Overbeviisning — ogsaa af den Grund, at to af mine ærede Venner have været Medlemmer af Commissionen — at Burderingssummen er fastsat med billig Hensyntagen saavel til Statens som til vedkommende Concessionshavers Lær, men det er dog givet, at dette Hensyn til Forholdet mellem Indtægter og Udgifter ikke har spillet nogen Rolle ved Ansættelsen. Jeg tilstaaer, at jeg nærmest fremfører disse Bemærkninger med Hensyn til Svendborg—Nyborg Linien, som var den første private Telegraphledning, der blev anlagt, og som jeg veed har været bestyret meget godt, ligesom der fra Concessionshaverens Side har været anvendt store Bøftninger paa at holde Linien i en virkelig god Stand til enhver Tid. Denne Linie vil med Hensyn til Affindelsessummen blive stillet meget uheldigt. Den har givet Actionairene i Gjenemsnit mellem 13 og 14 pCt. aarlig, og

det ikke ved extraordinair Hjælp fra Statens Side, saaledes som Tilfældet har været med Middelfart—Fredericia Linien, men paa Grund af den stærke Benyttelse, som Svendborg som en betydelig Skibsrederplads naturligtvis fremfor flere andre Byer har funnet forklaffe Linien. Det forekommer mig derfor, at, naar jeg sammenligner den Affindelsessum, der er foreslaaet for denne Linie, f. Ex. med den Affindelsessum, der er foreslaaet for Hobro—Thisted Linien, saa er Svendborg—Nyborg Linien stillet temmelig uheldigt. Svendborg—Nyborg Linien har faaet sit Anlæg anlagt ganske overordentlig billigt, medens Hobro—Thisted Linien har faaet sit Anlæg fremmet med stor Bøftning, maaffee med større Bøftning, end det var nødvendigt, og den første Linie giver de nuværende Concessionshavere en betydelig Fordeel, som altsaa nu vil tilfalde Staten, medens Hobro—Thisted Linien, saavidt jeg veed, neppe kan bære sig. Jeg skulde derfor tillade mig at henstille, og navnlig til de to ærede Medlemmer af Thinget, som have været Medlemmer af Burderingscommissionen, om det dog ikke maatte findes billigt, at der toges noget Hensyn til Indtægten og Udgiften af Linierne, og at der tilveiebragtes, ikke en større Udgift for Statskassen, men en større Erstatning til de gode Liniere og en dertil svarende mindre Erstatning for Afsløningen af de slettere Liniere, og derom vil jeg ialfald tillade mig at conferere med de ærede Medlemmer mellem første og anden Behandling, for om jeg maaffee efter en saadan Conference kunde finde mig foranlediget til at stille et Endringsforslag til Fordeel for Nyborg—Svendborg Linien. Jeg skal blot endnu bemærke, at jeg er enig med den ærede Landsthingsmand, som nys havde Ordet, deri, at jeg troer, at denne Linie fremfor nogen anden er en Linie, som Staten paa en vis Maade vil være nødt til at overtage paa Grund af de Forhold, som den ærede Taler nævnte, og jeg tvivler derfor om, at det vil kunne lade sig gjøre, at Concessionshaveren beholder Driften af denne Linie. Det kunde, saavidt jeg seer, egentlig kun fsee derved, at man tilveiebragte en anden Forbindelse med Grø—Rudsfjøbing Linien, f. Ex. fra Bøiden. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke i dette Dieblif